

Några intressanta utbredningskartor

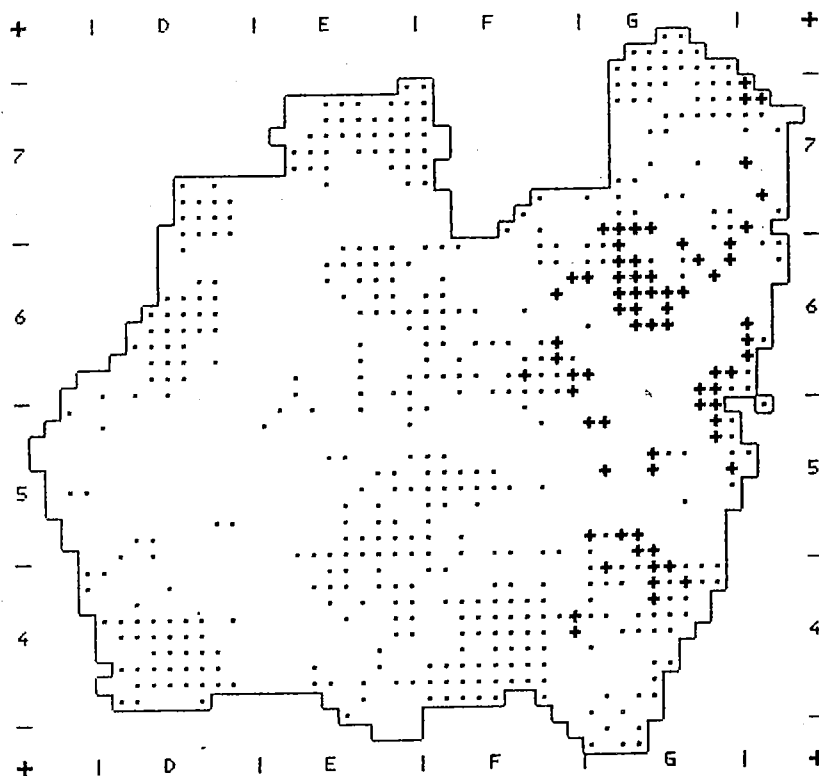
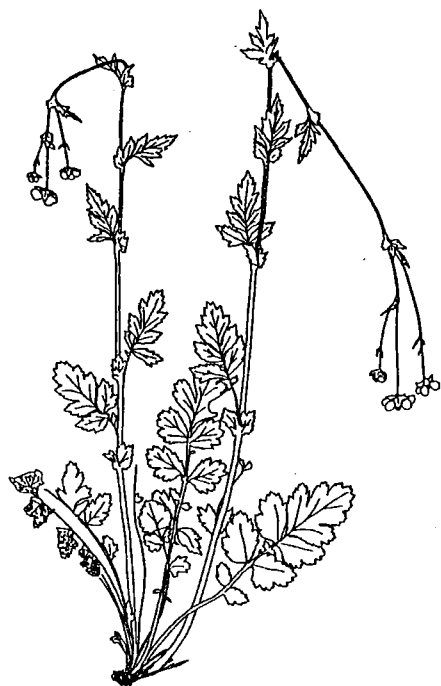
THOMAS KARLSSON

Under vintern och våren har vi arbetat med inmatning av inventeringsresultat från färdiga och nästan färdiga rutor, och vi har nu lagt in 543 rutor, dvs 38% av totalantalet. Det räcker för att man ska kunna börja ana vilka utbredningsmönster de olika växterna har. Det här meddelandet är till för att alla ska få se något av hur floran nu växer fram.

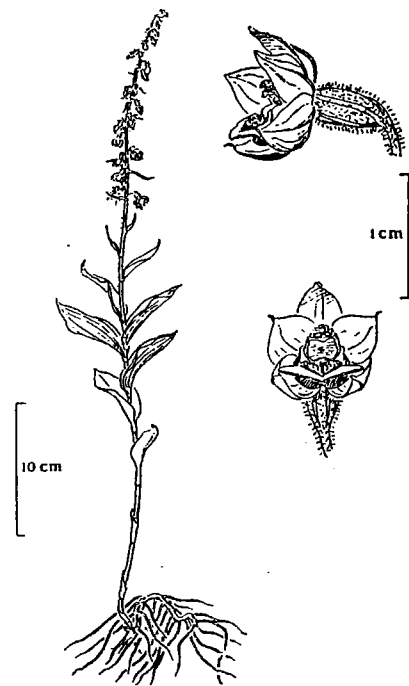
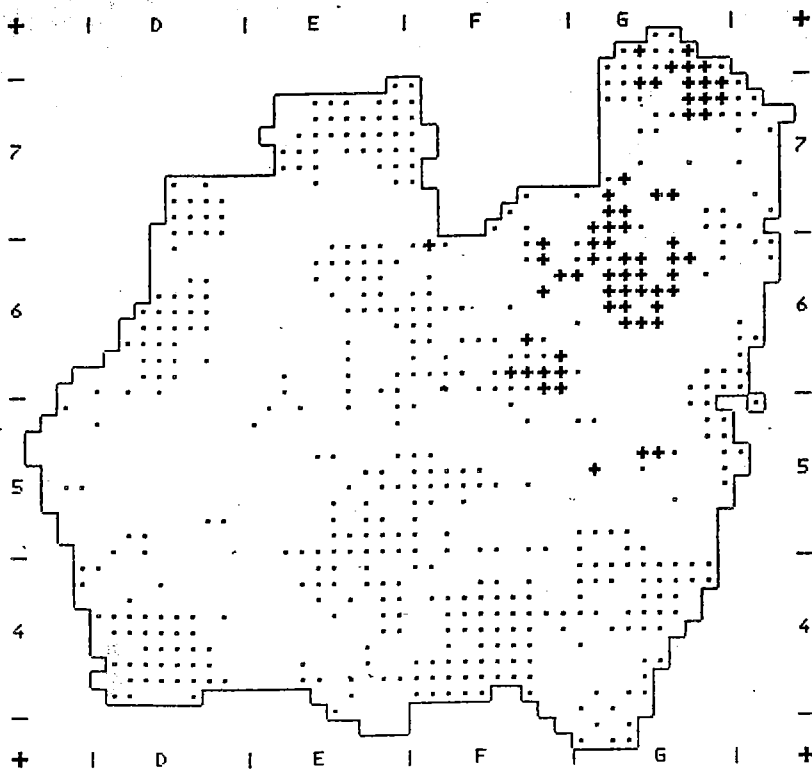
På kartorna betyder ett plus att växten är funnen i rutan och en punkt att den inte är funnen. Om det är blankt har vi ännu inte fått in uppgifterna från rutan ifråga, och växten kan alltså antingen finnas eller saknas. Vi väntar nu med spänning på att få de vita fläckarna fyllda!

Inmatningsarbetet har nu kommit i kapp redovisningen och vi har inte längre rutor som väntar på inmatning. I höst är vi alltså redo att sätta igång med nyredovisade rutor och kompletteringar till redan inmatade rutor. Projektledningen vill be dig att lägga på ett par extra kol i sommar och redovisa så mycket som möjligt till hösten. Tänk om vi med gemensamma ansträngningar kunde komma upp till att 2/3 av rutorna är inmatade vintern 87/88! Lyckas vi med det kan vi då börja sammanställa även texten till floran.

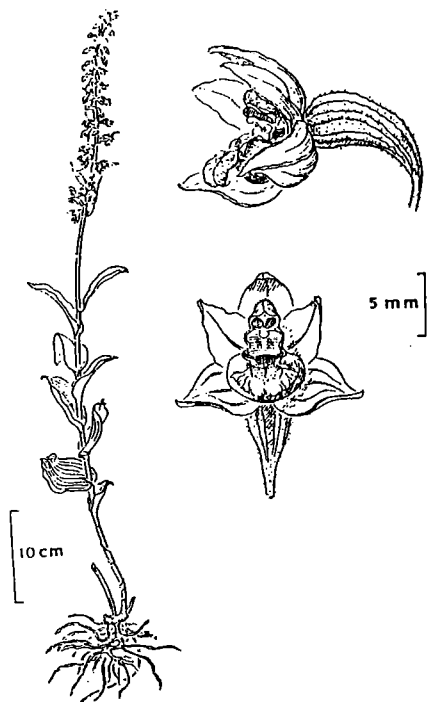
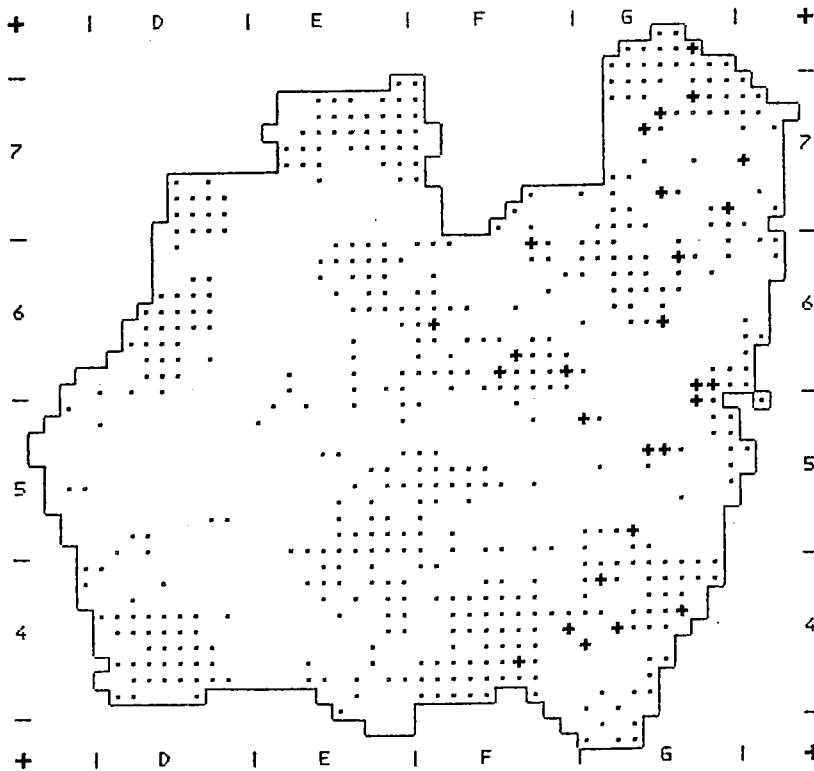
Ett varmt tack till dem som hjälpt till med datainmatningen, Birger Danielsson, Jan-Erik Hederås, Lennart Stenberg och Göran Wendt! Göran har tillverkat dataprogrammen som gör hela verksamheten möjlig. Och framför allt ett tack till er som redovisar uppgifter!

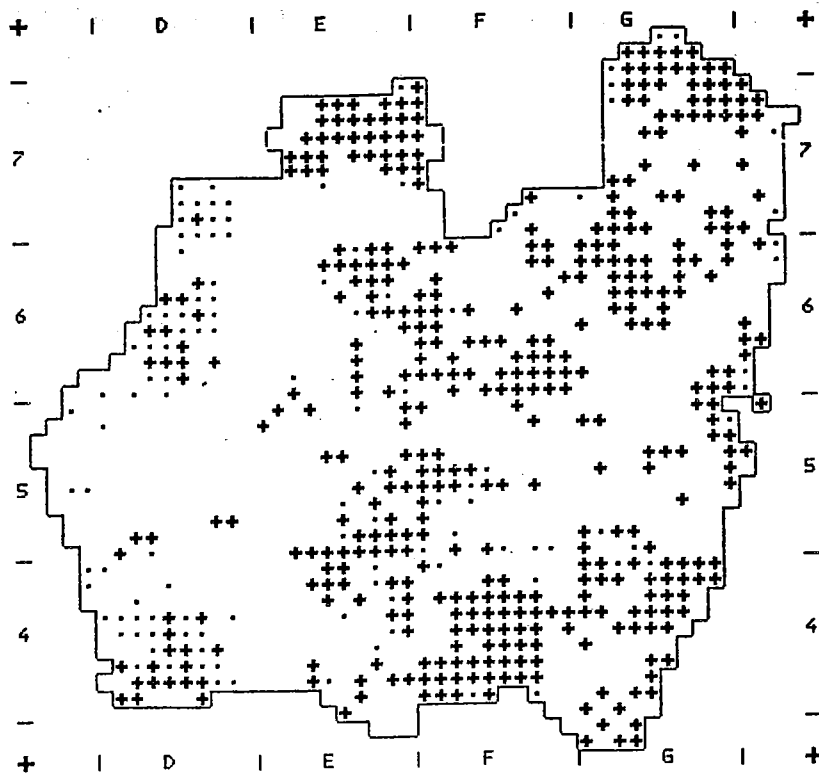
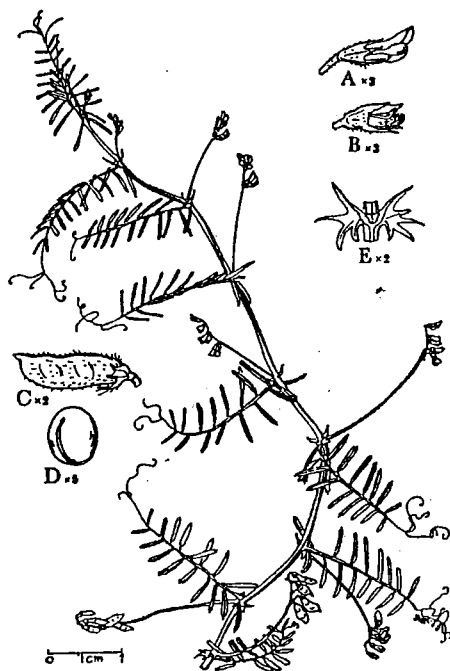
Sträv nejlikrot *Geum hispidum* får komma först. Vi är nämligen ensamma om den växten i hela Norden -- och i världen i övrigt finns den bara i Pyreneerna! Den hävdar sig väl i dagens igenväxande landskap och stortrivs på vägrenar och igenlagda åkerlappar. När fler rutor från mellersta Kalmar län redovisats kommer troligen utbredningen att visa sig vara helt sammanhängande.

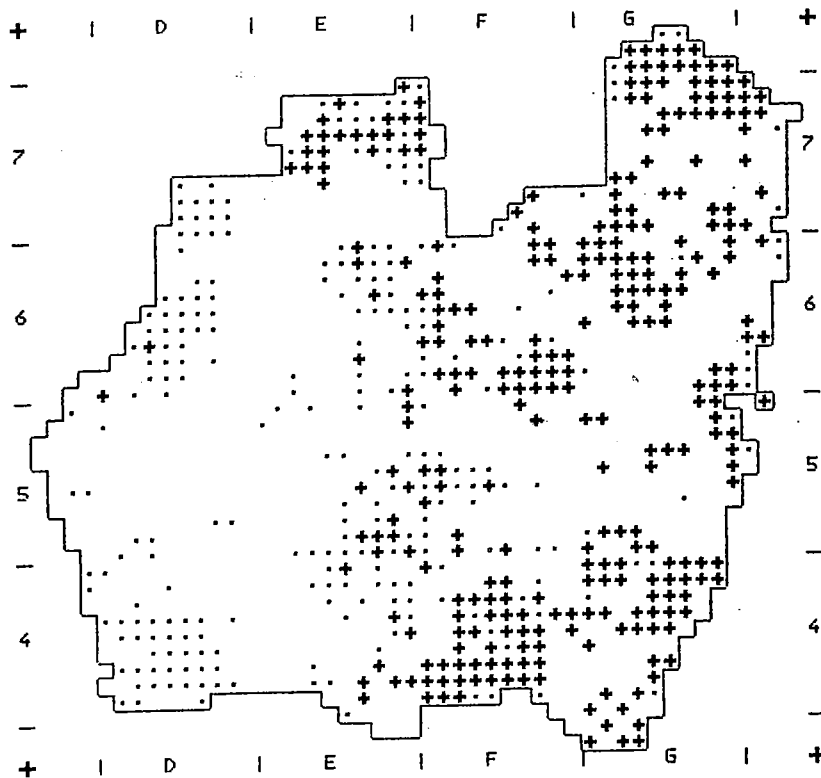
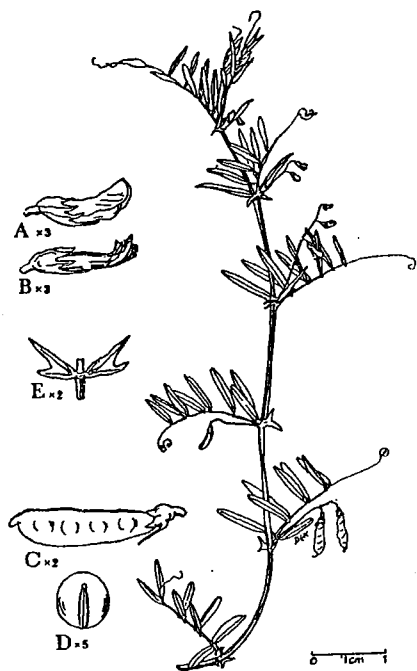
På detta uppslag visas två par av närbesläktade arter med mycket olika utbredning. -- Purpurknipprot *Epipactis atrorubens*, ovan, är rätt vanlig i norra Kalmar läns inland. Den växer framför allt på torra åssluttningar och verkar inte vara kalkkrävande (många som sett växten på Gotland tror att den är det).

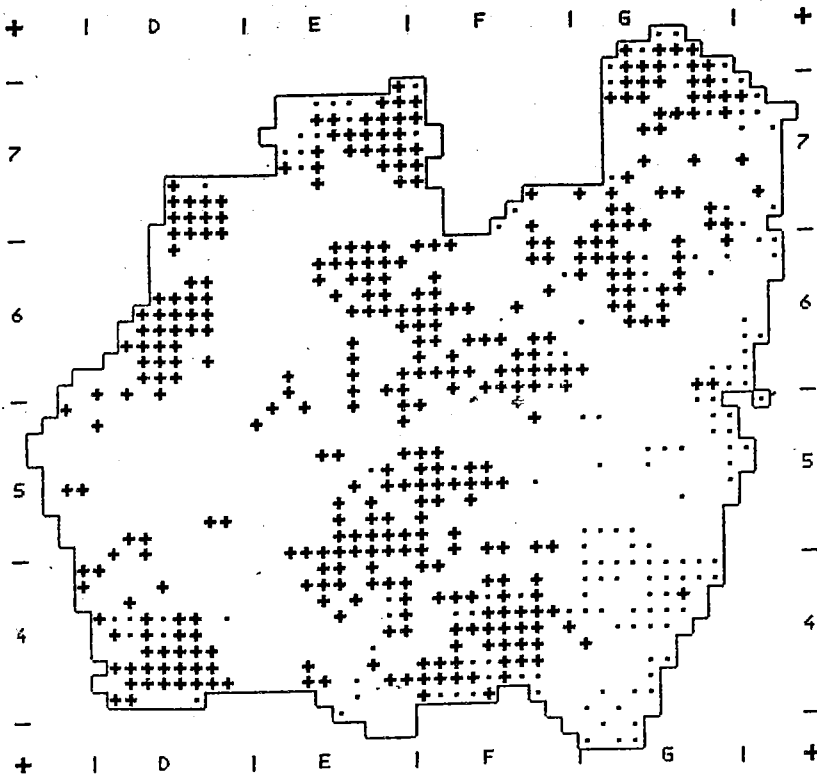
Skogsknipprot *Epipactis helleborine* är däremot en sällsynthet, men förekommer i hela östra Småland. Även den föredrar torr grusmark och uppträder gärna i vägkanter -- i Kalmar stad rentav som asfaltsprängare! Dess sällsynthet hos oss är svårförklarlig. I landet som helhet är den vanligare än purpurknipprot.

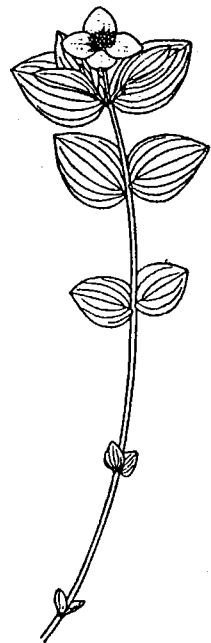
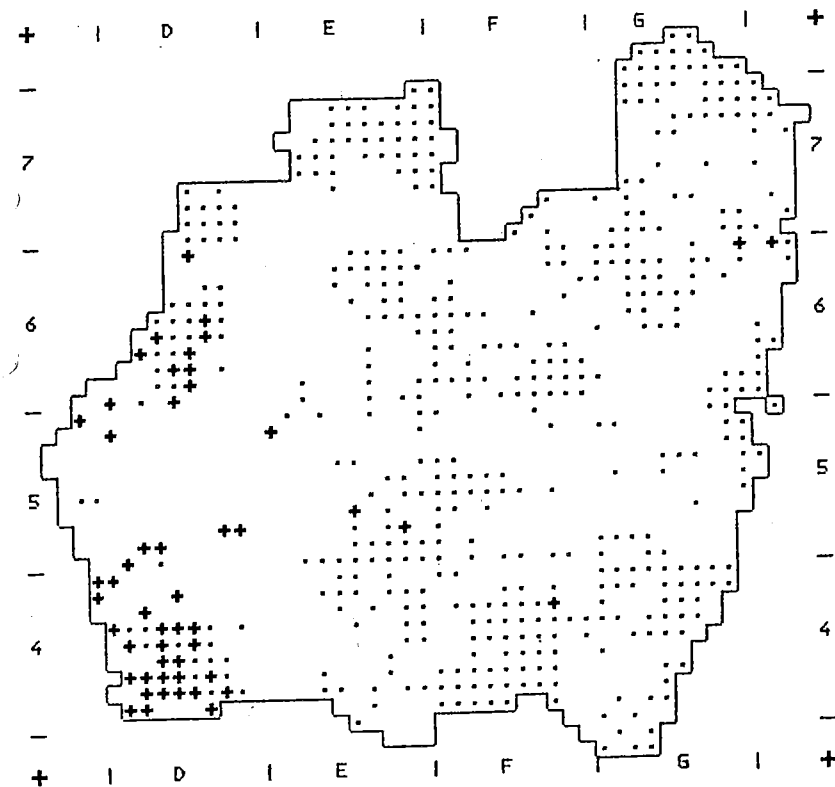
Duvvicker *Vicia hirsuta* är vittspridd men blir klart ovanligare i de västra delarna av landskapet. Det har den gemensamt med ett mycket stort antal andra "allmänna" växter.

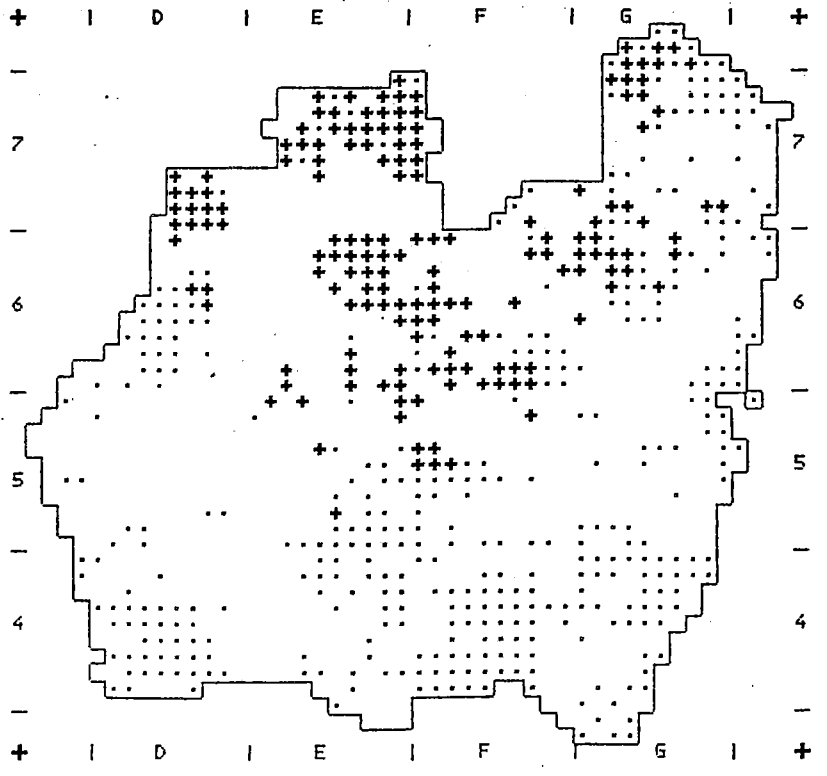
Sparvvicker *Vicia tetrasperma* är i öster lika vanlig som duvvickern och de båda växer där mycket ofta i blandning. Men sparvvickern tar sig inte långt över Smålands mittlinje. Många arter har en sådan skarp västgräns i vårt landskap, men gränsen går på olika ställen för olika arter.

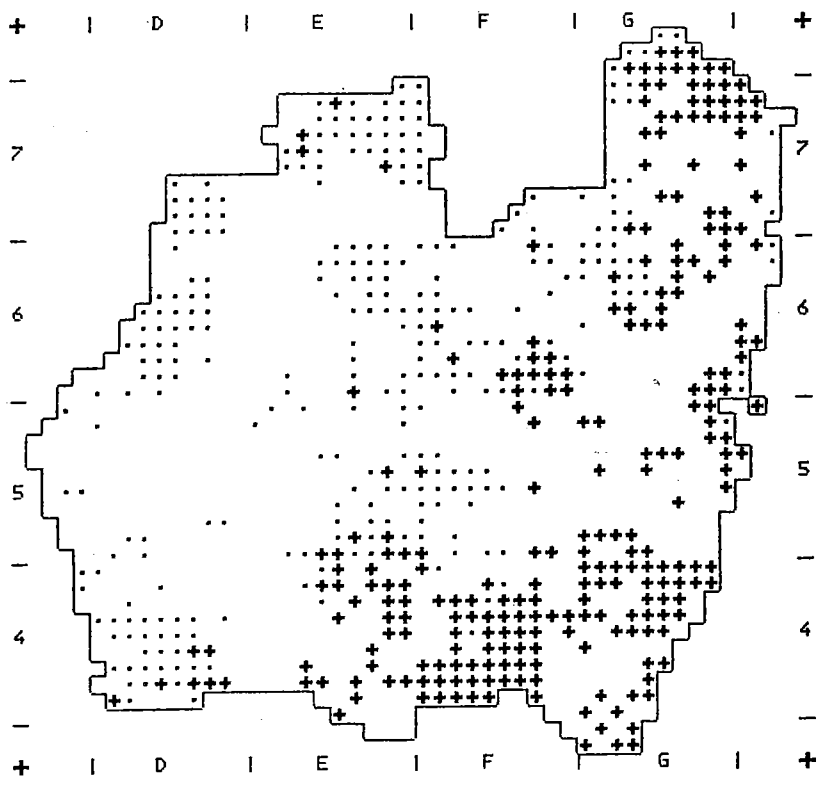
Det finns också västliga arter, och de kan gå mer eller mindre långt österut. En av dem som går långt österut är hjortron *Rubus chamaemorus*. Det är säkert det torra klimatet i sydöst som sätter stopp för arten. Mossmark där arten kan trivas saknas där nästan helt.

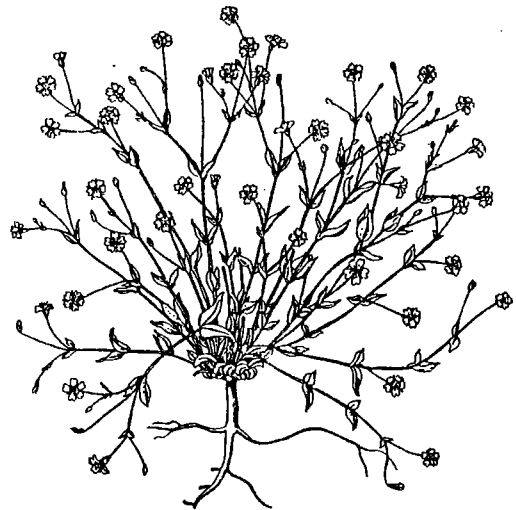
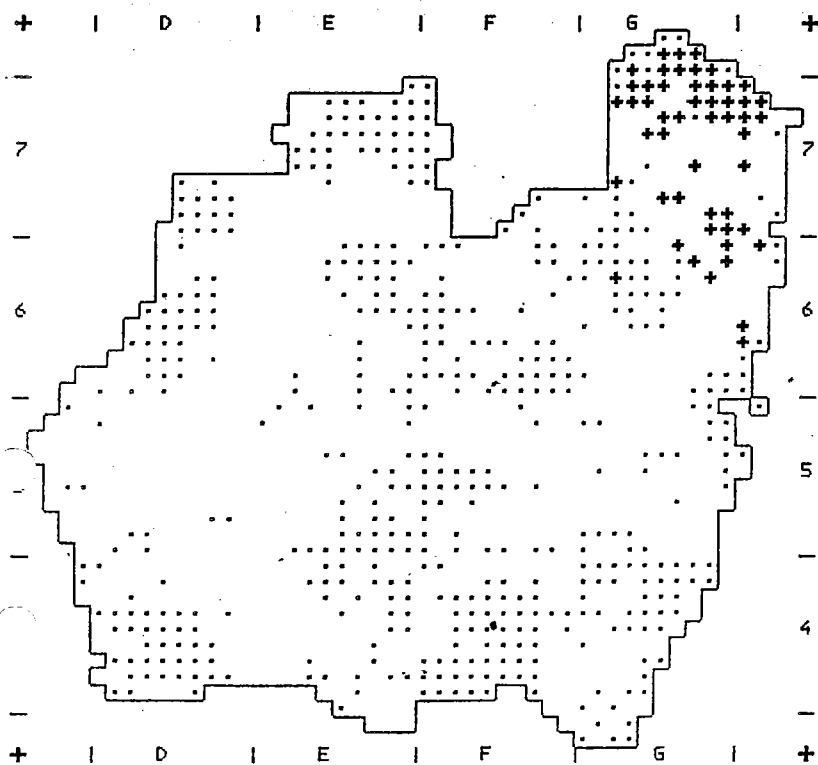
Hönsbär *Cornus suecica* växer i fuktig hagmark och myrkanter. Förmodligen kommer den att visa sig ha en ganska sammanhängande utbredning i väster. De utströdda lokalerna i öster är intressanta, särskilt de vid Västervik. Liknande utposter i skärgården finns t ex i stockholmstrakten.

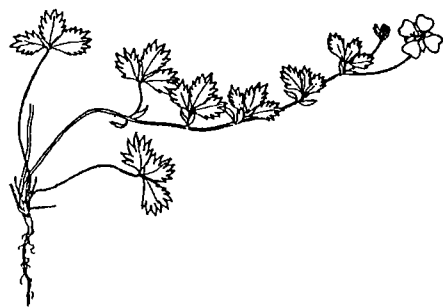
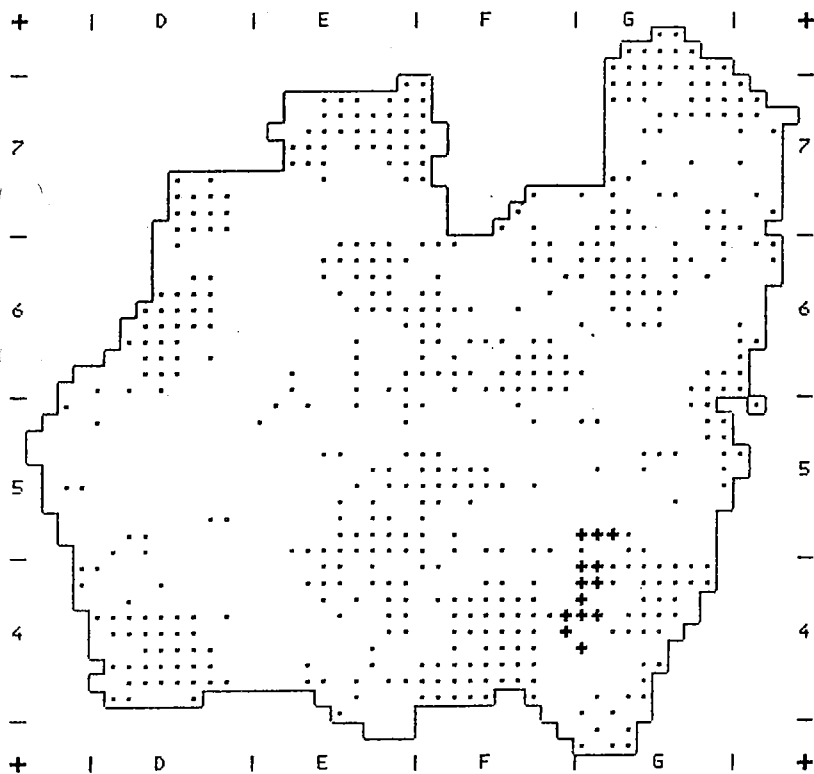
Ormrot *Polygonum viviparum* växer i fuktig ängs- och hagmark och kommer nog att bli ovanligare i framtiden. Den har en typisk höglandsutbredning. Samma triangel i norr ser man på kartorna för t ex knagglestarr, slätterblomma och kärrfibbla. Det rör sig genomgående om arter som är nordliga i Sverige.

En art som däremot inte gärna går upp på höjderna är slån *Prunus spinosa*. I kusttrakterna och sydöstra Småland finns den i varenda by. Vid Vättern råder på nytt gynnsammare förhållanden för den. Många andra kust- och lågländsväxter återkommer vid den stora sjön.

Vi avslutar med två arter med udda utbredning. -- Bergglim *Silene rupestris* är inskränkt till norra Kalmar län. Den tycker om heta klippkrön, och sådana finns det gott om där.

Revig blodrot *Potentilla anglica* är inskränkt till inre södra Kalmar län. Även utbredningen i övrigt i Norden är mycket splittrad. I nybrotrakten är den vanlig i många biotoper och därför är det gåtfullt att den inte är mer spridd. Dess utbredning norrut och söderut återstår att klarlägga.